

Cenjeni gospod Doropoljski!

Že drugo leto brezplačno dobivam Vaš lepi »Zvonček«, za katerega se prav iskreno zahvaljujem.

Trinajst kilometrov od nas tudi živi ena slovenska družina, ki nas včasih obišče. Imajo hčerko Jelico in sina Andreja, s katerim sva prijatelja. Pravi, da se Vam bo tudi on priporočil za »Zvonček« in Vas obenem lepo poprosil za znamke, ki jih tako radi pošiljate dopisovalcem Vašega koticčka.

Moj oče, ki je doma iz bohinjskih hribov, dela v tukajšnji sirarni, jaz pa hodim v IV. razred ljudske šole. Imel sem zelo lepe rede. Rad bi enkrat videl Jugoslavijo, krasno domovino svojih staršev.

Prisrčno pozdravlja Vas in vse Zvončkarje

hvaležni

Mirko Žagar,
Neufchâtel, Seine Inf^{re},
Francija

Spoštovani gospod!

Dolgo sem se pripravljala in Vam želela napisati pismo, pa je vedno kaj vmes prišlo.

Povedati Vam moram predvsem, da zelo rada čitam »Zvonček«, ker najdem v njem toliko lepih pravljic in zgodb. Vsak mesec komaj čakam nadaljevanje zanimive in napete povesti »Skrivnost zelene jame«. Ali se bosta dečka rešila? Jaz upam, saj sta že dosti pretrpela! Uganke sem to pot rešila samo tri.

Z odličnim spoštovanjem vdana

Marica Razlagova, prvošolka,
Maribor

*

Andrej naj se le oglasi s prošnjo, pa mu bo uslišana, samo naslov mora biti bolj točen kakor je današnji Mirkov. Marici bi pa že potolažil njeno radovednost, če bi jo smel.

Gospod Doropoljski

IZ MLADIH PERES

Pomlad

Zopet je vesna tu — nova pomlad. V mnogih vzbudila je hrepenenje, utrdila vero v še slajše življenje, vdahnila novih upov in nad.

Oživel ponovno je travnik in log. Tudi oni, ki mu usoda nemila

udobnega žitja ni dovolila, v naravi počuti vse manj se ubog!

Saj vzcvetelo nežno, pomladno je cvetje. Grmom, drevju veje so ozelenele, ptičke zopet so se razživele, prijetno je čuti v gozdu njih petje.

Prelepa je prebujajoča se narava: v okrilje nje, če težko ti je, človek, se podaj, in prerojen se vračal boš nazaj, vedrejših misli Tvoja bode glava!

Elza